

Sygn. akt IX U 1033/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. R. jako następcy prawnego po T. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. R. jako następcy prawnego po T. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 marca 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej E. R. prawo do niezrealizowanego świadczenia w postaci emerytury należnej T. R. za okres od 01 stycznia 2016r do 15 lipca 2017r

Sędzia

Sygn. akt IX U 1033/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.03.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. R. prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, gdyż nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. wymaganych 15-tu lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Do okresów pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresów zatrudnienia od 04.12.1973r. do 23.06.1979r. w (...) Zakładach (...) na stanowisku ślusarza –spawacza oraz od 02.08.1979r. do 16.08.1981r., od 01.12.1982r. do 31.11.1985r., od 01.12.1985r. do 31.12.1986r. w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowiskach kolejno : ślusarza –spawacza, pomocnika maszynisty oraz ponownie ślusarza spawacza, wskazując iż była to praca na stanowiskach łączonych.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy powyższych okresów jako okresu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Wobec zgonu ubezpieczonego do sporu wstąpiła jako następca prawny T. R. jego żona E. R..

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 26.01.2016r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu powyższego wniosku Oddział ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 07.03.2016r. opisaną na wstępie.

Oddział ZUS uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 25 lat, 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych, nieskładkowych – w tym 13 lat, 1 miesiąc i 24 dni pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie (...) w R. od dnia 02.08.1979r. Przedsiębiorstwo zajmowało się usługami transportu kolejowego na rzecz kopalń węgla kamiennego. W początkowym okresie pracował w warsztacie znajdującym się na terenie KWK (...), gdzie naprawiano i remontowano lokomotywy spalinowe. Ubezpieczony pracował tam przy naprawie tych lokomotyw. Od 01.08.1981r. został przeniesiony na stanowisko pomocnika maszynisty w KWK (...). Wcześniej ukończył kurs pomocnika maszynisty. Od tego momentu nie wykonywał już pracy w warsztacie. W tym okresie w KWK (...) były cztery lokomotywy, z których każda była obsługiwana przez dwie osoby: maszynistę i pomocnika maszynisty. Ubezpieczony jako pomocnik maszynisty pomagał maszyniście w jego czynnościach. Musiał też dbać o lokomotywę. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Od 01.03.1987r. do 31.01.1991r. pracował jako manewrowy, a od 01.02.1991r. do 31.12.1993r. jako maszynista lokomotywy. Powołani w sprawie świadkowie K. H., Z. W. oraz J. P. potwierdzili rodzaj wykonywanej przez ubezpieczonego pracy oraz jej wymiar.

Ubezpieczony nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków K. H., Z. W. oraz J. P. (k.98-100 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po ukończeniu wieku przewidzianego w art.32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. 01.01.1999r. osiągnął :

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury wieku niższym niż 65 lat

- okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 wynoszący 25 lat

oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak stanowi natomiast z art.32 ust.1powołanej ustawy w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w

szczególным charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik – mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

- ukończył wiek 60 lat,
- ma wymagany okres 25 lat zatrudnienia,
- udowodnił co najmniej 15 letni okres pracy wymienionej w Wykazie A, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek 60 lat oraz, że na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony posiadał na ten dzień co najmniej 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu, niewątpliwie do okresów pracy w szczególnych warunkach uwzględnionych przez organ rentowy w wymiarze 13 lat, 1miesiąca i 24 dni należy doliczyć okresy pracy ubezpieczonego od 02.08.1979r. do 16.08.1981r. oraz 01.12.1982r. do 31.12.1986r. w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku ślusarza przy naprawach lokomotyw, a następnie na stanowisku pomocnika maszynisty lokomotywy wymienionej w dziale VIII poz.13 i poz.15 Wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie dowodach w szczególności dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, aktach osobowych, zeznaniach świadków oraz ubezpieczonego. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne oraz korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że ubezpieczony w spornym okresie pracował wyłącznie jako pomocnik maszynisty. Należy wskazać, iż nawet gdyby ubezpieczony w okresie od 01.12.1985r. do 31.12.1986r. wykonywał pracę w warsztacie przy naprawach lokomotyw, (w warsztacie tym nie wykonywano innych prac), to i tak jest to praca w szczególnych warunkach wymieniona w dziale VIII poz.15 powołanego rozporządzenia.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnił wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), gdyż ukończył wiek emerytalny 60 lat, udowodnił na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia przekraczający 25 lat, a przy zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresu j.w., posiadał on również na dzień 01.01.1999r. okres takiej pracy przekraczający 15 lat. Zatem spełniał warunki do przyznania mu wcześniejszej emerytury.

Zgodnie z art.136 ust.1 ustawy emerytalnej w razi śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenie określone ustawą, świadczenia należne do dnia jej śmierci małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta prowadziła wspólne gospodarstwo domowe.

Wobec powyższego Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia